

ת"פ 43994/03/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר גולדנברג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 יוני 2015

ת"פ 43994-03-14 מדינת ישראל נ'

גולדנברג

בפני כב' השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסנדר גולדנברג

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל רונס מתמחה יובל אבן זמיר

ב"כ הנאשם עו"ד גיטרמן

הנאשם בעצמו

פסק דין

יום 21.09.14 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום ובטרם הרשעה יופנה לשירות המבחן שיבחן את שאלת הרשעתו בדין. עמדת המאשימה להרשעה ומאסר בפועל.

על יסוד הודאתו נקבע כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום בעבירה של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; תקיפה חבלנית עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום המתלון הינו נהג אוטובוס. במועד הרלוונטי לכתב האישום, נהג המתלון באוטובוס במסגרת עבודתו. בתאריך 29.11.13 לאחר שעבר המתלון את התחנה ברח' קרליבך, סימן הנאשם למתלון שיעצור לו, שלא בתחנת אוטובוס. המשיך המתלון בנסיעתו ועצר ברמזור אדום, או אז, דפק הנאשם על חלון האוטובוס, ומשהמתלון התעלם, נעמד הנאשם לפני האוטובוס וצילם את האוטובוס. המשיך המתלון בנסיעתו ועצר להורדת נוסעים בתחנה בשדרות הר ציון, הנאשם שנסע במונית, ביקש מנהג המונית לעצור את המונית בתחנה, כך שחסם את המתלון מלהמשיך בנסיעתו. עלה הנאשם לאוטובוס וצעק על המתלון "למה לא עצרת?" ותקף את המתלון בכך שעיקם לו את האצבע, והכה אותו בפנים באמצעות אגרופיו. המתלון קם מכיסאו בניסיון להתגונן, והנאשם ירד מהאוטובוס רק

לאחר שאנשים התערבו ועצרו אותו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן המטומה בעין ימין, נפיחות והמטומה באספקט הפנימי במרפק ימין, שפשוף על גשר האף מימין והמטומה פריאורביטלית מימין. בהמשך נכנס הנאשם למונית וביקש לנסוע מהמקום, והמתלונן הודיע לנהג המונית כי אם יסע יהיה שותף לדבר עבירה. חזר המתלונן לאוטובוס. הנאשם עלה על האוטובוס אחריו, איים עליו בכך שאמר לו "אם תתלונן אני אהרוג אותך".

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, לפיו, הנאשם בן 30, רווק, שרת שירות צבאי מלא. מזה כחודשים עובד בהובלות. בהתייחסות לעבירה נשוא כתב האישום. הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירה, מביע צער וחרטה כלפי המתלונן. הנאשם תיאר כי המתין לאוטובוס בחזרה מבילוי לילי, לדבריו האוטובוס חלף על פניו ולא עצר בתחנה, הנאשם עצר מונית והתקדם לכיוון התחנה הבאה, בה עלה לאוטובוס. לדבריו עם עלייתו לאוטובוס פנה לנהג בתלונה על התנהלותו. הנאשם הסביר כי הוויכוח הקולני הסלים להתנהגות אלימה, כשהוא מתקשה בוויסות רגשותיו והצבת גבולות פנימיים לעצמו. מדיווחיו של הנאשם עולה כי הנאשם התקשה לשמור על יציבות במסגרות חינוכיות והחל להתרועע עם חברה שולית לה היה חשוף לאורך שנים והיה חשוף לקודי התנהגות עבריינים. הנאשם פעל מתוך אימפולסיביות ואלימות נוכח תחושת פגיעה בכבודו. שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך. הנאשם הביע מוטיבציה ונכונות אוטנטית להשתלב בטיפול לערוך שינוי בדרך התנהלותו, שירות המבחן המליץ לאמץ אפיק טיפולי להעמידו בצו מבחן למשך שנה בתקופת המבחן שירות המבחן יסלב את הנאשם בקבוצה לאנשים שביצעו עבירות אלימות. כמו כן המליץ שירות המבחן על של"צ בהיקף 250 שעות.

לעניין ההרשעה שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם, בשל העדר עבר מאמץ לנהל אורח חיים תקין, רצון ללמוד לימודים אקדמיים. ומכאן קיים חשש כי בעתיד תגרם לנאשם פגיעה קונקרטיה בעתידו.

טיעוני הצדדים לעונש.

העידה בת זוגו של הנאשם לדבריה מכירה את הנאשם שלוש שנים. כעת בהריון. לדבריה הנאשם הינו "בחור טוב. הוא לא עושה בעיות לאף אחד. אני תלויה בנאשם. גם הילד יהיה תלוי בו. זה חשוב לי מאוד. אני לא רוצה שיהיה לו הרשעה פלילית. יש לו עבודה שאני לא רוצה שיפטר אותו."

טיעוני התובע לעונש, התקבל תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, עולה ממנו ההתרשמות החיובית. יחד עם זאת לאור חומרת העבירה יש צורך לדעת המאשימה ענישה הרתעתית. העונש על דרך הכלל הוא כליאה מאחורי סורג ובריח. ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 7878/09, "ביהמ"ש קבע שחברתנו הפכה לאלימה, ותרומת ביהמ"ש היא בהטלת עונשים ראויים". ב"כ המאשימה טען כי שיקום הנאשם הוא אחד משיקולי הענישה, אך זה אינו ניצב בודד במערכה, ויש לאזנו עם יתר שיקולי הענישה. בשל חומרת העבירה סבור ב"כ המאשימה כי יש להטיל עונש של מאסר ממש. מתחם הענישה הראוי הוא בין 4-18 חודשים. התביעה עתרה לעונש ברף האמצעי של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי נכבד למתלונן.

באת כוח הנאשם טענה כי יש פגיעה קונקרטיה בנאשם נוכח העובדה כי הוא עובד כמאבטח. הוא צריך לשאת נשק. ברגע שיורשע יפטר מעבודתו. זהו אירוע חד פעמי. המודבר באדם נורמטיבי. שהודה מידית עוד בזמן חקירתו במשטרה.

הסביר בדיוק מה קרה. לא עומדים לחובתו תיקי מב"ד נוספים. מהרגע הראשון הוא הביע צער וחרטה כלפי המתלונן. היה שם דין ודברים עם נהג האוטובוס. הוויכוח הסלים על כדי ההתנהגות האלימה. שירות המבחן עשה עבודה מאוד מדויקת ומעמיקה. הנאשם לקח אחריות. ב"כ הנאשם סבורה כי להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו אסר על תנאי וקנס זה לא נכון מבחינה ציבורית. יש לאמץ את אלמנט השיקום ולהטיל של"צ. ביהמ"ש בעבירות חמורות יותר לא מרשיע. הטלת עונש מאסר תדרדר את הנאשם מבחינת מצבו הכלכלי. ב"כ הנאשם ביקשה שלא להרשיע את הנאשם ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

דברי הנאשם לעונש, הנאשם לא הורשע מעולם לדבריו הוא שוחח עם הקב"ט ובמידה והנאשם יורשע הרי שהוא לא יוכל להמשיך ולהעסיקו. הנאשם הביע חשש מפיטורין.

דין והכרעה

לשאלת ההרשעה אני סבור כי יש מקום להרשיע את הנאשם. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול על פי הלכת כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק - דינה של כבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

לעניין זה ראה גם דבריו של הש' גובראן ברע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל מיום 18.08.14 פסקה 11.

"הכלל הוא שאם נמצא שנאשם עבר עבירה, יש למצות את ההליך הפלילי עמו בדרך של הרשעה וענישה. החריג לכלל זה, שיופעל במקרים נדירים בלבד, הוא הימנעות מהרשעה (לפי סעיף 71א לחוק העונשין או סעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). מהלכת כתב והפסיקה בעקבותיה עולה כי רק בנסיבות חריגות שבהן יוכח כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עימו, (ראו למשל" ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון, [פורסם בנבו] פסקה 7 לפסק דינו של השופט א' א' לוי (23.07.09)).

תוצאת האמור היא כי על הנאשם לעמוד במבחן הכפול שנקבע בפס"ד כתב ובנוסף לא די בנזק שנגרם לנאשם, אף לא נזק קונקרטי, אלא, הנאשם נדרש להוכיח כי הנזק שנגרם לו גבוה מהתועלת שבאינטרס הציבורי הוא מיצוי ההליך הפלילי.

הנסיבות המצוינות בתסקיר שירות המבחן אינן עומדות בתנאי הפסיקה. שירות המבחן אף ציין זאת בתסקיר. הנאשם בבית המשפט לא הציג ראיות לכך שיפוטר ממקום עבודתו במידה ויורע אציון כי הנאשם טען את הדברים בעלפה ובעלמא. גם לגבי חומרת העבירה מדובר בעבירה חמורה על רקע שימוש בדרך במהלכה תקף הנאשם את נהג האוטובוס וגרם לו לחבלות של ממש. אני סבור כי הנאשם אינו עומד באף אחד מתנאי ההלכה הנוהגת לא לעניין הנזק שעלול להיגרם לנאשם וסיכויי שיקומו ולא לעניין חומרת העבירה.

על יסוד הודאת הנאשם אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה חבלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

מתחם הענישה בעבירה של תקיפה על רקע שימוש בדרך.

רעפ 1402/15 אורי טלי נ' מדינת ישראל (מיום 04.03.15).

נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בגין סכסוך בין משתמשים בדרך, מיום 06.08.11 אשר במהלכו תקף המבקש נהגת רכב והמשיך ותקף את חתנה של המתלוננת, אשר הוזעק על-ידה למקום. כתוצאה ממעשה התקיפה, נגרמו למתלוננת חבלות בזרועה הימנית. הוטלו על המבקש שני עונשי מאסר על תנאי; קנס כספי בסך 1,500 ₪; ופיצוי בסך 1,500 למתלוננת. בית המשפט לא קבע מתחמים כלל. בית המשפט העליון קבע כי העונש הינו מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלו.

"גם אם לא נבחנו הפרמטרים העומדים בבסיס תיקון 113 לחוק העונשין, גזר דינו של המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות".

רע"פ 694/09 נתן לוי נ' מדינת ישראל (03.06.09) על פי עובדות כתב האישום, היתה בת זוגו של המבקש מעורבת בתאונת דרכים ברחוב ניקנור בתל אביב. כתוצאה מהתאונה, חסם רכבה את הכביש. בנסיבות אלו הגיע המתלון למקום וראה כי הדרך חסומה. במקום התפתח ויכוח בינו לבין המבקש, שהגיע למקום בסמוך לאחר התרחשות התאונה. בהמשך, ניסה המתלון לנסוע קדימה, שכן מאחור נאספו כלי רכב, ופגע ברכבה של בת הזוג. המבקש ניגש לרכבו של המתלון, פתח את דלתו ללא רשות וחבט בו, הוציאו בכוח מתוך הרכב, משך אותו והמשיך לחבט בו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלון דימומים מהאף, שריטות מתחת לעין שמאל, חלצתו הוכתמה בדם ונקרעה והוא איבד את הכרתו. בהמשך, התעורר המתלון, נכנס בחזרה לרכבו והזעיק משטרה. המבקש המשיך לתקוף את המתלון בכך שירק עליו, אף לאחר שהגיעו שוטרים למקום. נדון ל- 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי; קנס ופיצוי. הערעור בבית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון נדחה.

עפ"ג (ת"א) 25844-06-14 מדינת ישראל נ' דרעי (29.09.14) המשיב נסע עם חברו על קטנוע, נהג הקטנוע עקף את המתלון, בהמשך עצר המתלון את רכבו במפרץ חניה, נהג הקטנוע עצר את הקטנוע משמאל למתלון, המתלון העיר לנהג על נהיגתו או אז ירד המשיב מהקטנוע ניגש אל דלת רכבו של המתלון, פתח את הדלת, חבט במתלון בשני אגרופים בפניו כאשר המתלון נשאר ישוב ברכב. למתלון נגרמו נפיחות, שטף דם וחתכים בפנים. המשיב וחברו הותירו את המתלון מדמם ברכבו. המשיב חזר אל האופנוע, קיפל את לוחית הזיהוי שלו ונמלט עם נהג הקטנוע מהמקום. בימ"ש קמא קבע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות התיק הנוכחי נע בין 4 חודשי מאסר כרף תחתון ל- 9 חודשי מאסר כרף עליון. בשל תמונת השיקום העולה מהתסקירים, הוטלו על המשיב קנס, פיצוי למתלון, שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות וכן מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 3 חודשי עבודות שירות וביטל את השל"צ.

עפ"ג (מרכז) 33047-04-14 נחום נ' מדינת ישראל (08.07.14) על פי כתב האישום, נהג המערער ברכבו סמוך לרכבו של המתלון, ולאחר שהאחרון צפר לו, יצא הנאשם מרכבו והיכה בחלון רכבו של המתלון, נופף לעבר פניו עם צרור מפתחות, השליך אבן על רכבו, ולאחר מכן היכה בו עם מקל עד שגרם לו חתך במצח, שהצריך טיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין עונש של מאסר קצר, שאפשר שירוצה בעבודות שירות, ועד עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, המערער נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, ל- 7 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לקנס בסכום של 1,000 ₪ ולפיצוי בסכום של 3,000 ₪ ששולם. הערעור נדחה.

עפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נ' בלס (18.03.15) ביקש המשיב להחנות את רכבו במקום חניה אשר עמד להתפנות. המתלונן בתיק זה ניסה להחנות את רכבו באותו מקום עצמו, לאחר שהמתין לפינויו של מקום החניה על-ידי הרכב שחנה שם עובר להגעתו. כאשר ראה המשיב את המתלונן מחנה את רכבו במקום החניה, יצא מרכבו, התכופף לעבר חלון הנהג ותקף את המתלונן בעודו יושב ברכבו בכך שהיכה בפניו בידיו. כתוצאה מכך נחבל המתלונן בפניו באופן שנגרם לו כאב ראש ותזוזה של שיניים. נקבע מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר על תנאי לעונש של מאסר של 6 חודשים. הושת עליו מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 500 ₪ וכן פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי סבר שהמתחם אינו סביר. קבע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מספר חודשי מאסר שייתכן וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר. הוטלו על המשיב שני חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

ת"פ (תל אביב) 4051-09 מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' לוי (19.03.15) עבר הנאשם באמצעות רכבו את מעבר החציה תוך שהוא אינו מאפשר להולכי הרגל במקום לעבור בבטחה, באותו הזמן עבר במעבר החציה המתלונן, אשר חבט ברכבו של הנאשם בעקבות מעשיו. הנאשם יצא מרכבו, הלך לעבר המתלונן, ונגח בראשו. כתוצאה מכך, הובהל המתלונן לבית החולים, שם נתפר הפצע שנגרם בעקבות נגיחתו של הנאשם. נקבע מתחם של מע"ת ועד מאסר שירוצה בע"ש. נדון למע"ת, קנס, פיצוי ופסילה של רישיון הנהיגה.

הערך המוגן פגיעה בגופו של אדם, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.

כפי שציננה התביעה מדובר בתסקיר חיובי, יחד עם זאת בית המשפט מחויב לשקול את העונש על פי ערך ההלימה. התנהלות של הנאשם באירוע הנדון מצביעה על איבוד עשתונות של הנאשם. הנאשם כעס על המתלונן שלא עצר בתחנת האוטובוס רדף אחריו באמצעות מונית תקף אותו וגרם לו לחבלות. התנהגות אלימה זו של הנאשם ראויה לכל גינוי ואין באמתחתה הסבר רציונלי לצבר האלימות בו נהג הנאשם על בית המשפט להילחם באלימות זו על ידי ענישה מרתיעה. כאמור בית המשפט מתחשב בתסקיר החיובי והנסיבות העולות ממנו כפי שתוארו בו ובדברי הסנגורית, כמובן העדר עבר משכך לא אמצא את הדין עם הנאשם.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך חודשיים, אני מטיל על הנאשם ביצוע של העבודות המפורטות בחוות דעתי של הממונה על עבודות השירות, עלפי הוראות סעיף 51 ב(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז יום לקשיש חולון ברח' דובנוב 17 חולון וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה ביום בערבי חג וחוה"מ יעסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

תחילתן של ביצוע העבודות ביום 03.08.15, שעה 08:00 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב פרץ שמעון טלפון 0506279200.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה (טל': 978706008).

אני מודיע לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ורצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

המזכירות תעביר הודעה על גזר הדין לממונה על עבודת השירות.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם מסוג פשע.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם סוג עוון.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 1,000 שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על התחייבות זו היום, ייאסר למשך שבוע.

ה. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן ע"ת 1 אברהם אזוז בסך ₪ 2,000 הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 01.09.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק וכן בתיק מ"י 57648-11-13 על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, הפיצוי יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידיו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום פיצוי.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ה,
18/06/2015 במעמד הנוכחים.
שמואל מלמד , שופט